

РЕШЕНИЕ

№ 13275

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. Н. ЙОРДАНОВ КЮЛЕРОВ

при участието на секретаря З Р. Т.А
като разгледа докладваното от С. Н. ЙОРДАНОВ КЮЛЕРОВ Гражданско дело № 20221110123932 по описа за 2022 година

Предявени са искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ - за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ - за възстановяване на предишната заемана длъжност, чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ и чл. 225, ал. 1 и 2 от КТ - заплащане на обезщетение за времето, през което лицето е останало без работа поради уволнението и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД – законна лихва от предявяването на иска до изплащането на сумата.

Ищеца М. И. Ч. с ЕГН ***, от адрес, чрез адв. С. Т от САК, със съдебен адрес адрес, твърди в исковата си молба, че съгласно Трудов договор № 2144005 от 21.07.2015 г. рработел на длъжността „Работник поддръжка" в КС П, ЮЗЕР и на „фирма" ЕАД, както и че е сключено допълнително споразумение от 19.10.2018 г. за промяна на длъжността, от длъжност „Работник, поддръжка", на длъжност „фирма" в КС П, РЗ ЮЗЕР и, както и че са сключвани допълнителни споразумения за промяна на основното трудово възнаграждение, допълнителното възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит и др. С Акт за прекратяване № БТГ – ЕИ/ЧР-Изх. – 5 от 21.03.2022 г., на осн. чл. 328, ал.**

1, т. 4 от КТ било прекратено трудовото му правоотношение, поради споране на работата за повече от 15 дни, на осн. на Заповеди № БТГ – 92 – 04 – 30 от 03.02.2022 г., БТГ – 92 – 04 – 39 от 07.02.2022 г., БТГ – 92 – 04 – 64 от 04.03.2022 г., БТГ – 92 – 04 – 68 от 18.03.2022 г. и връчено предизвестие № БТГ – ЕИ – 84 от 21.03.2022 г. Като твърди, че уволнението е незаконосъобразно, счита, че за него е налице правен интерес да поиска от съда да постанови решение, с което заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение да бъде отменена, същият да бъде възстановен на заеманата до уволнението длъжност и да му бъде присъдено обезщетение за оставане без работа за процесния период, като се претендират сторените съдебни и деловодни разноски. В съдебно заседание искът се поддържа.

Отвѣтникът "фирма" ЕАД, с ЕИК 175203478, със седалище и адрес на управление: адрес, представлявано от В М - Изпълнителен директор, чрез пълномощник А М - юрисконсулт, в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е подал писмен отговор, в който изцяло оспорва предявените иски и моли същите да бъдат отхвърлени. Твърди, че прекратяването на трудовото правоотношение с акт за прекратяване Акт за прекратяване № БТГ – ЕИ/ЧР-Изх. – 5 от 21.03.2022 г., е правилно и законосъобразно, както и че същия е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му и при правилно приложение на материалния законзаконосъобразно.

Като взе предвид направените по делото искания и възражения, както и представените доказателства, от фактическа страна съдът приема за установено следното:

А. По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ.

По делото не се спори между страните, а е видно и от представеният и приет като доказателство по делото трудов договор № 2144005 от 21.07.2015 г., че ищеца е работел на длъжността „Работник поддръжка“ в КС П, ЮЗЕР и на „фирма“ ЕАД. Също така безспорно е сключването на допълнително споразумение от 19.10.2018 г. за промяна на длъжността, от длъжност „Работник, поддръжка“, на длъжност „фирма“ в КС П, РЗ ЮЗЕР и, както и това, че са сключвани допълнителни споразумения за промяна на основното трудово възнаграждение, допълнителното възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит и други, поради което съдът приема тези

факти за безспорни и ненуждаещи се от доказване.

Съдът счита, че производството по издаването на процесния Акт за прекратяване № БТГ-ЕИ/ЧР-Иzx. 5/21.03.2022г., е протекло при спазване на процедурата по прекратяване на безсрочни трудови договори и императивните разпоредбите на Кодекса на труда. Видно от приложеният и приет като доказателство Акт за прекратяване № БТГ – ЕИ/ЧР – Изх. 5 от 21.03.2022 г., трудовото правоотношение с ищеца Ч. е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ - поради спиране на работа за повече от 15 работни дни. Същият акт е връчен лично на ищеца на 18.04.2022 г., който факт не се оспорва от страна на ответника. Преди издаването на акта за прекратяване на трудовото правоотношение, на същата дата, 18.04.2022 г. на ищеца било връчено и предизвестие № БТГ – ЕИ – 84 от 21.03.2022 г., като в същата е записано, че ако не бъде спазен срока за предизвестие, която е 30-дневен, ще му бъде изплатено обезщетение по чл. 220 от КТ.

Видно от приложената и приета като доказателство Заповед № БТГ 92-04-53 от 13.03.2020 г., изменена със заповед № БТГ 92-04-111 от 01.06.2020 г. на Изпълнителния директор на „фирма“ ЕАД, в дружеството е създаден Оперативен щаб за превенция, контрол и недопускане на разпространението на коронавирус 2019-nCov, като оперативния щаб заседава ежедневно и предприема различни мерки, в зависимост от епидемичната обстановка в страната.

От приетия като доказателство по делото и неоспорен от страна на ищеца протокол от проведено заседание на оперативния щаб на „фирма“ ЕАД, от 31.01.2022 г. и на основание Решение № 629 на Министерския съвет на Република България от 26.08.2021 г. за удължаване срока на обявената с решение № 325 от 14.05.2020 г. на Министерски съвет извънредна епидемична обстановка, заповед № БТГ 92-04-53 от 13.03.2020 г. на Изпълнителния директор на „фирма“ ЕАД, изменена със заповед БТГ 92-04-166 от 25.08.2021 г., заповед № БТГ 92-04-174 от 09.09.2021 г. и заповед № БТГ 92-04-175 от 13.09.2021 г. на Изпълнителния директор на „фирма“ ЕАД, писмо вх.№ БТГ 04-04- 14/26 от 23.08.2021 г. от Министерство на енергетиката, относно Заповед № Е-РД-16- 578 от 20.08.2021 г. на Министъра на енергетиката, Заповед № РД-01-748 от 02.09.2021 г., на Министъра на здравеопазването, както и предвид усложнената епидемична обстановка

страната и публикуваните от Министерство на здравеопазването данни за увеличения брой случаи на заразени хора в България и с цел оперативния щаб да анализира предприетите мерки и да предвиди допълнителни мерки за превенция, контрол и недопускане на разпространението на коронавирус 2019-nCov, с цел намаляване на контактите между работещите и запазване живота и здравето на работниците и служителите и обезпечаване нормалното функциониране на комуникационната мрежа за пренос на оперативни данни от технологичните обекти на газопреносната система, както и на основание чл. 120в от КТ, с решение по т. 1.1 от Протокол от проведено заседание на 31.01.2022 г., оперативният щаб, единодушно е взел решение, считано от 01.02.2022 г. временно да се спре работа и да се преустанови дейността, на служители от различни регионални звена на „фирма“ ЕАД, в т.ч. и на 7 служители от РЗ ЮЗЕР и - т.1.1.1. от протокола.

От събраните в хода на делото доказателства се установява, че с решението си оперативния щаб на „фирма“ ЕАД, не е действал целенасочено към спиране на работа само на ищеца, с цел заобикаляне на закона или злоупотреба с право, а точно обратно, спряна е дейността на 36 служители от различни регионални звена, изпълняващи различни трудови задължения.

Въз основа на това решение е издадена и Заповед № БТГ – 92 – 04 – 30 от 31.01.2022 г., с която е спряна работата и преустановена дейността на 36 служители. На основание следващо решение на оперативния щаб на „фирма“ ЕАД от 15.02.2022 г., е продължено спиране на дейността на множество служители, в т. ч. и на ищеца, като е издадена заповед № БТГ 92-04-39 от 17.02.2022 г., с конкретно описание на служителите и изпълняваните длъжности. На основание следващо решение на оперативния щаб на „фирма“ ЕАД от 01.03.2022 г. е продължено спиране на дейността на множество служители, в т.ч. и на ищеца, като е издадена заповед № БТГ 92-04-64/04.03.2022 г. С решение на оперативния щаб на „фирма“ ЕАД от 16.03.2022 г., е продължено спиране дейността на множество служители, като е издадена заповед № БТГ 92-04-68 от 18.03.2022 г.

Към датата на прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца - 23.03.2022 г. са изминали повече от 15 работни дни, през които работата е спряна. През същия период на същото основание са прекратени трудовите правоотношения и с повечето от служителите посочени в описаните по-горе

заповеди.

Налице е константна и съвсем еднозначна практика на ВКС, в смисъл, че спирането на работата означава временно преустановяване дейността на предприятието поради организационно - технически или икономически причини, без да е от значение конкретното им проявление. Престоят за съответния период е обективният критерий за преценката спряна ли е работата, като е без значение за съществуването му дали работникът е бил задължен по чл. 173, ал. 7, т. 1 КТ да ползва платен годишен отпуск или работодателят му е предложил да ползва неплатен отпуск по чл. 160 КТ, дали, поради престоя, му е възложено да изпълнява временно друга работа, или е получавал обезщетение за престой по чл. 267 КТ или за периода на спиране на работата е бил в отпуск поради временна неработоспособност. Ако упражни правото на едностранно прекратяване на трудовото правоотношение, с един или повече работници или служители, на осн. чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ, работодателят не е длъжен да уволни всички работници и служители. В този смисъл следва да бъде отбелязано, че възражението на ищеца относно наличието на закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 от КТ е неоснователно, тъй като според текста на тази норма тя се отнася само до случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5, 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, а не и до процесния случай – чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ.

С чл. 120в, ал. 1 от КТ се установява право на работодателя при обявено извънредно положение със заповед да преустанови работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до отмяната на извънредното положение. Съгласно ал. 2 на същия член до преустановяване на дейността на предприятието може да се стигне и не само по волята на работодателя, а да бъде резултат от мярка, постановена със заповед на държавен орган. Тогава работодателят е длъжен да не допуска по време на преустановената дейност работниците или служителите до работните им места за периода, определен в заповедта. Според нововъведения чл. 267а КТ за времето на преустановяване на работата в случаите по чл. 120в КТ, работникът или служителът има право на брутно си трудово възнаграждение. Сравнението на тази мярка със завареното законодателство показва, че се установява нова форма на престой или спиране на работата на работодателя, предвидени в завареното законодателство в чл. 120, чл. 176, ал. 4, чл. 267 и чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ.

Особеното в нововъведената мярка, е че може да обхване не само цялото дружество или част от него (цех, звено, отдел, засегнат от мерките, установени при извънредното положение), но и отделен работник или служител. Освен това може да настъпи не само по решение на работодателя, заради обективно съществуващи причини (например извършване на планов ремонт, ревизии и др.), но и да е причинено от постановена от държавен орган мярка, която изисква недопускане на работниците и служителите до работните им места. Работодателят може да обяви преустановяване на работата, когато не може да осигури възможност за работа от въщи, самото естество на работата им не позволява или е преценено, че продължаването на работата би било неефективно, което определя и затварянето им (например в заводи, цехове, сервиси и др.). До този момент в теорията и в съдебната практика се считаше недопустимо обявяването на престой или спиране на работата само за отделен работник или служител. Само при извънредно положение и по силата на чл. 120в КТ, работодателят може да преустанови дейността и на отделен работник или служител, без да има пълно преустановяване на работата на неговото предприятие или на звеното, където работи. Приема се, че причините, поради които работодателят е мотивиран да спре работата на предприятието или негова структура, за повече от 15 работни дни, имат вътрешно служебен характер, а взетото решение в тази насока е автономно и не подлежи на съдебен контрол.

По време на извънредното положение, респ. извънредната епидемиологична обстановка, работодателят може да обяви престой, да преустанови работата на предприятието, на част от него или на отделни работници и служители, без да е нужно да доказва наличието на причини от организационно-техническо и/или икономическо естество на престоя /чл. 120в от КТ/. Единственият обективен критерий, който трябва да е налице в случая, е престой - спиране на работата за повече от 15 работни дни. Това на практика означава, че на 16-тия работен ден работодателят вече има основание за прекратяване на трудовите правоотношения. Освен това, без правно значение е дали към момента на прекратяване на договора работата е била възстановена в пълен или ограничен обем или след прекратяването на трудовия договор работодателят е предприел пълно преустановяване на дейността.

Отделно от горното и с цел изясняване на фактическата обстановка по

делото на по-ранен етап, е издадена заповед № БТГ-ЧР-Зап.16 от 01.10.2021 г. с която е спряна работата и преустановена дейността на 19 служители, в т.ч. на цяло организационно звено. Спряна е дейността на всички служители изпълняващи организационни и координационни длъжности към отделните управления и отдели, служителите изпълняващи длъжност „Технически секретар“, както и на служителите изпълняващи длъжността „Оператор копирна техника“.

От приобщените в хода на делото заповеди е видно, че спирането на дейността и преминаване на служители на дружеството в престой е практика в дружеството от дълъг период от време, преди прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца, като целта на мерките не е насочена единствено към ищеца Ч. и не цели заобикаляне на закона или злоупотреба с право, а се прилага по отношение на голяма част от служителите на дружеството, независимо от заеманата длъжност.

Отделно от горното видно от приобщената по делото заповед № БТГ 92-04-30 от 31.01.2022 г. с която е спряна работата и преустановена дейността на 36 служители е видно и безспорно, че работодателя е спрял дейността и е установил престой за голяма част от служителите на длъжност „Механошлосер“, във всички регионални звена на дружеството. Предвид основните функции на длъжността, заемана от ищеца, съгласно длъжностна характеристика връчена му на 28.02.2020 г., които са:

- Извършва профилактични прегледи, поддържа и текущ ремонт на газокомпресорните агрегати в района;
- Управлява поверените му автомобили и отговаря за тяхната поддръжка;
- Превоз на ръководители, специалисти и работници от ремонтни групи от района и др.;

Следва да се отбележи зъ пълнота на изложението, че отделно от горното на основание заповед № БТГ 92-04-29/03.02.2022 г. на Изпълнителния директор на „фирма“ ЕАД и последващи заповеди, е създадена цялостна организация на работния процес, по отношение на всички работници и служители на „фирма“ ЕАД за периода от обявяване на извънредното положение и извънредната епидемична обстановка, до неговата отмяна, като отново, както на ищецът, така и на много други служители е

спряна работата по смисъла на чл. 120в от КТ, и съответните служители са в престой.

Към датата на прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца 23.03.2022 г. са изминали повече от 15 работни дни, през които работата е спряна. През същия период са прекратени трудовите правоотношения и на голяма част от служителите от всички регионални звена на „фирма“ ЕАД.

От събраните в хода на делото гласни доказателства - разпит на свидетеля Павлин И., на длъжност „Ръководител, обособено производство / КС П" в РЗ ЮЗЕР и, безспорно се установи, че през м. февруари 2022 г. е била спряна работата и ищеца, същия не е осъществявал трудовите си задължения, други служители не са изпълнявали трудовите задължения на ищеца, както и че през периода на обявената извънредна епидемична обстановка, организацията на работния процес е била такава, че всички служители през определени периоди са били в режим на престой по смисъла на КТ. Свидетеля безспорно установи, че през процесния период ищеца Ч. не е работил и не се е явявал на работното си място за период повече от 15 работни дни. От показанията на свидетеля се установи, че наведените твърдения в исковата молба относно връчване на процесния акт за прекратяване на ТПО са неверни и не отговарят на фактическото положение между страните, което също така се подкрепя и от предсатвените и приети като доказателство по делото писмени доказателства – предизвестие, акт за прекратяване, протокол № 1 от 22.03.2022 г. от посещение на работна група на адрес на ищеца Ч..

От събраните в хода на делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля Христо Митков, на длъжност Ръководител РЗ ЮЗЕР и и пълномощник на Изпълнителния директор на „фирма“ ЕАД, безспорно се установи, че същия е ръководител на ищеца, той е разпределял за изпълнение служебни задачи. От показанията на свидетеля Митков, безспорно се установи, че наведените твърдения в исковата молба, относно това, че през м. февруари 2022 г. не е била спряна работата и ищеца е осъществявал трудовите си задължения, са неверни и не отговарят на фактическото положение между страните, а точно обратното - през процесния период ищеца Ч. не е работил, не се е явявал на работното си място. Показанията на свидетеля Митков, изцяло кореспондират, както с приобщените по делото

писмени доказателства и не си противоречат с тях, така и с показанията на свидетеля И., поради което същите следва да се кредитират по делото.

От събраните в хода на делото писмени и гласни доказателства, не се установиха твърденията на ищеца относно това, че следва да е спряна дейността на цялото дружество за да бъде обявен престой, не се подкрепиха от събраните писмени и гласни доказателства, доколкото подобно твърдение противоречи на трайната практика на ВКС. В хода на делото безспорно се установи, че в „фирма” ЕАД, за процесния период е спряна дейността и работата на всички служители изпълняващи организационни и координационни длъжности, което обуславя втората предпоставка от фактическия състав на чл. 328, ал.1, т.4 от КТ, а именно да е спряна конкретната дейност изпълнявана от работника.

Не се доказаха в хода на делото и твърденията в исковата молба, че процесния акт за прекратяване е незаконосъобразен, поради това, че ищеца е бил в отпуск поради временна неработоспособност и попада в обхвата на чл. 333 от КТ, доколкото съгласно трайната и еднозначна практика на ВКС, и предвид императивния характер на нормата на чл. 333 от КТ, разширителното ѝ тълкуване е недопустимо. В чл. 333, ал.1 от КТ, изчерпателно са изброени, основанията за прекратяване на трудово правоотношение, при които се изисква прилагане на предварителна закрила, спрямо съответния работник или служител, а именно: по чл. 328, ал. 1, т. 2 (при закриване на част от предприятието или съкращаване на щата); т. 3 (при намаляване обема на работата); т. 5 (при липса на качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата); т. 11 (при промяна на изискванията за изпълнение на длъжността, ако работникът или служителят не отговаря на тях) и чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ (дисциплинарно уволнение). При другите основания за уволнение предварителната закрила не се прилага.

Предвид гореизложеното, съдът счита предявеният главен иск за неоснователен и недоказан, поради което и същият следва да бъде отхвърлен.

Б. По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ и чл. 86 от ЗЗД.

С оглед отхвърлянето на главният иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, следва да бъдат отхвърлен и акцесорният иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност. Следва

да бъде отхвърлен и акцесорният иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за присъждане на обезщетение за 6 месеца, като същият след изменението, допуснато от съда с протоколно определение от 24.10.2022 г. се счита предявен за сумата в размер на 13 964, 34 лева. Доколкото възражението за прихващане от страна на ответника на сумата в размер 9 309, 20 лева, представляваща изплатено обезщетение по чл. 220 от КТ във връзка с чл. 54 от КТД, е направено в условията на евентуалност при уважаване на исквете, с оглед тяхното отхвърляне, не следва да бъде разглеждано.

В. По въпроса за разноските.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на направените по делото разноски, като видно от материалите по делото се претендира юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 150 лева. По делото са предявени три обективно съединени иска – по чл. 344, ал. 1, т. 1 – 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ. Юрисконсултските възнаграждения се определят по реда на Наредбата за заплащане на правната помощ, като съгласно чл. 23, т. 1 от НЗПП по трудови дела за отмяна на уволнение или за възстановяване на работа, когато искът е предявен самостоятелно възнаграждението е от 50 до 100 лв., а по трудови дела с определен материален интерес - от 100 до 300 лв. С оглед горната разпоредба съдът счита, че следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **М. И. Ч. с ЕГН *******, от адрес, против **"фирма" ЕАД, с ЕИК 175203478, със седалище и адрес на управление адрес, представлявано от В М - Изпълнителен директор,** искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 – 3 от КТ, с които се иска признаване на уволнението му, извършено с Акт за прекратяване № БТГ – ЕИ/ЧР-Изх. – 5 от 21.03.2022 г., на осн. чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, възстановяване на предишната работа – „фирма“ в КС П, РЗ ЮЗЕР и и

заплащане на сумата в размер на 13 964, 34 лева обезщетение за времето през което е останал без работа за периода 23.03.2022 г – 23.09.2022 г., като **НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДАКАЗАНИ.**

ОСЪЖДА М. И. Ч. с ЕГН ***, от адрес, да заплати на "фирма" ЕАД, с ЕИК 175203478, със седалище и адрес на управление адрес, представлявано от В М - Изпълнителен директор, сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща направени по делото разноси – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на осн. чл. 78, ал. 8 във вр. с чл. 23, т. 1 от НЗПП.**

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____